

at se, om Hingstene kunne løbe hurtigt, nej, det er for at faa konstateret, om Hingstens Aandedrætsorganer ere i Orden. Det er meget vigtigt at faa konstateret, om en Hingst lider af den Fejl, som hedder Lunge- eller Strubepibning, og det er en almindelig og vistnok rigtig Opfattelse, at denne Svaghed hos en Hingst er arvelig. Derfor er det absolut nødvendigt at faa den opdaget snarest muligt og faa vedkommende Hingst sat ud af Præmierækken. Næsten hvert Aar opdager man den Fejl hos Hingste, og de blive øjeblikkeligt satte ud. Denne Prøvekørsel kan altsaa slet ikke eller i det mindste meget vanskeligt undværes, men skulle Skuerne afholdes i Februar eller Marts, er det umuligt at foretage den. Prøvekørselen maa altsaa i saa Fald fuldstændig falde bort. Det var mine tre Grunde for at betegne Ministerens Forslag paa dette Punkt som umuligt. Jeg tror, at disse Grunde ere saa stærke, at enhver fornuftig Mand vil give mig Ret. Den ærede Minister kan være vis paa, at det langt overvejende Antal af praktiske Landmænd i denne Sal er enigt med mig heri.

Jeg skal knytte nogle faa Bemærkninger til de Udtalelser, der ere faldne fra det ærede Medlem fra Søby (Pinstrup). Jeg er i meget enig med ham, han har i alt væsentligt udtalt sig i samme Retning, som jeg gjorde i mine første Udtalelser. Det ærede Medlem ønskede, at Landboforeningerne fik saa frie Hænder som muligt. Det er absolut nødvendigt. Dernæst udtalte det ærede Medlem, at man mulig kunde ophæve Statshingste- og Statstyreskuerne og henlægge Bedømmelsen af disse Dyr til Landboforeningerne. Jeg indrømmer, at det er en meget tiltalende Tanke, og jeg vilde ikke have det mindste imod den, dersom ikke adskillige praktiske Forhold talte derimod. Men der er saa mange praktiske Forhold, der tale derimod, at det vist ikke gaar an i det mindste foreløbig at gaa den Vej. Indenfor hvert Amt findes der som Regel mange selvstændige Landboforeninger. I Viborg Amt have vi saaledes foruden Viborg Amts landøkonomiske Selskab: Kellerup og Omegns Landboforening, Bjerringbro og Omegns Landboforening, Langaa og Omegns Landboforening, Landboforeningen for den østlige Del af Viborg Amt samt en i Himmerland, saa vidt jeg husker i Aalestrup, og dernæst Landboforeningen oppe i Salting. Dersom hver enkelt Landboforening

skal bedømme de ældre Hingste og Tyre samt Afkommet, vil Bedømmelsen blive i høj Grad uensartet, men det gælder netop om, at Bedømmelsen bliver saa ensartet som muligt. En fuldstændig ensartet Bedømmelse kunne vi imidlertid ikke faa, medmindre alle de paagældende Dyr ere samlede paa een Plads og blive bedømte af et enkelt Hold Dommere. Hvad jeg har anført her om Individbedømmelsen, gælder vistnok i lige saa høj Grad med Hensyn til Afkomsbedømmelsen. Jeg skal derfor ikke komme nærmere ind derpaa. Naar det ærede Medlem fra Søby (Pinstrup) sagde, at nogle af de ledende Mænd indenfor Husdyravlen i flere Aar havde ønsket, at man mere og mere skulde komme bort fra de smaa Skuer, er det noget, jeg har omtalt, og det glæder mig, at det ærede Medlem ser akkurat ligesom jeg herpaa. Jeg har i mange Aar deltaget i Ledelsen af Jyllands næststørste Landboforening, og denne Forening holder ogsaa mange smaa Dyrskuer i Kredsen. Tænker jeg paa de magre og fattige Egne Syd og Vest for Viborg, maa jeg erkende, at disse fattige Folk, som dyrke den karrige og utaknemmelige Jord her, aldrig vilde kunne vinde med, naar de kun skulde have Lov til at konkurrere paa de store Skuer. De vilde blive helt skudte til Side. Hvorimod der, som det nu er — det har jeg Erfaring for — ude i disse Egne gøres et meget stort og energisk Arbejde for at vinde frem, og det lykkes ogsaa Skridt for Skridt, Aar for Aar. Disse Folk derude give ikke tabt overfor Skuffelse eller Modgang; det er Folk, der ere vante til at tage lange, sejge Tag uden at trættes; disse Folk bør ikke straffes, men de bør opmuntres og ophjælpes.

C. Sørensen: Forinden Forhandlingen løber til Ende, vil jeg gerne gøre en Henstilling til den højtærede Landbrugsminister og det eventuelle Udvalg. Min Henstilling gaar ud paa, om det vil være rigtigst at fastholde Kravet i § 14, 1ste Stykke, om, at mindst to Trediedele af Malkekøerne skulle være underkastede Kontrol, for at den paagældende Kvægavlsforening skal kunne faa Statstilskud, thi det, som her forlanges, betyder jo, at for at en Kvægavlsforening skal kunne faa Statsunderstøttelse, skulle Medlemmerne i Forvejen være i en Kontrolforening. Jeg stiller mig meget tvivlende overfor Rigtigheden af dette Krav. Jeg tvivler for øvrigt ikke om, at den højtærede Minister har faaet Støtte i dette Krav fra